

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: UNGDOMSMOD

Citation: Aarestrup, Emil: "UNGDOMSMOD", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid58414/facsimile.pdf>
(tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

UNGDOMSMOD.

Passioneert for Morgenrøden?
O, det fagre Skuespil!
Ja, jeg raabte ufortrøden
Mit: da capo! hidindtil.

Men dog kjær, ei sandt, af Natten? —
Ja; det Ord, at gjemt til den
Egentlig er gjemt til Katten,
Er Bagtalelse, min Ven!

Noget maa du Maanen unde? —
Ja, den er saa hvid og rund,
Og det Hvide og det Runde
Elsker jeg af Hjertensgrund.

Bjergene? — Saa klumpet hvælver
Ikke Landet sig hos os;
Paa min grønne Ø jeg selv er
Nogetnær den største Klods.

Stranden, veed jeg, dog du ynder? —
Ja, den styrter jeg mig i;
Hver en Torsk og hver en Flynder
Kan jeg springe der forbi.

Skyer, som phantastisk skrive
Himlen fuld af Skjønhedstræk? —
Samme Haandværk gad jeg drive
I en Bog med Pen og Blæk.

Lidt om Fossen lad mig høre? —
Hu, den gjenfærdhvide Elv!
Jeg maa holde for mit Øre,
Den kan snakke bedre selv.

Men en Drossel i Skjærsommer? —
Nu, naar Tiden bliver lang,
Og jeg venter, Ingen kommer,
Trøster mig den smukke Sang.

Ah, i Birkelundens Midte
Jægerhuset? — Lad mig gaae!
Veed du ikke, een kan fritte
Meer end ti kan svare paa.
